

صوم الصمت چیست؟/ امر پروردگار بر مریم(س) برای روزه سکوت

روزه سکوت به این معنا است که علاوه بر اموری که باعث بطلان روزه می شود، سکوت نیز به آن اضافه شود، به طوری که اگر کلامی بگوید، روزه اش باطل شود.

خبرگزاری مهر- گروه دین و اندیشه: روزه سکوت به این معنا است که علاوه بر اموری که باعث بطلان روزه می شود، سکوت نیز به آن اضافه شود، به طوری که اگر کلامی بگوید، روزه اش باطل شود.

در آیه 26 از سوره مریم، خداوند به حضرت مریم می فرماید که بگو: #171من برای خداوند رحمان روزه ای نذر کرده ام بنا بر این امروز با هیچ انسانی هیچ سخن نمی گویم!« ظاهر آیات فوق نشان می دهد که مریم(س) به خاطر مصلحتی مامور به سکوت بود و به فرمان خدا از سخن گفتن در این مدت خاص خودداری می کرد تا نوزادش عیسی، لب به سخن بگشاید و از پاکی او دفاع کند که این از هر جهت مؤثرتر بود. اما از تعبیر آیه چنین برمی آید که نذر سکوت برای آن قوم و جمعیت، کار شناخته شده ای بود، به همین دلیل این کار را بر او ایراد نگرفتند. ولی این نوع روزه در شرع اسلام، مشروع نیست. البته یکی از آداب روزه کامل در اسلام آن است که انسان به هنگام روزه گرفتن زبان خود را از آلودگی به گناه و مکروهات حفظ کند، و همچنین چشم خود را از هر گونه آلودگی برگیرد.

روزه سکوت به این معنا است که علاوه بر اموری که باعث بطلان روزه می شود، سکوت نیز به آن اضافه شود، به طوری که اگر کلامی بگوید، روزه اش باطل شود. اگر شخص به این مطلب، به عنوان حکمی از احکام اسلام ملتزم شود، بدعت در دین ایجاد کرده است که قطعاً مرتکب حرام شده است.

لذا در حرمت این حکم، بین فقهاء اجماع است و روایات متعددی در این باره نیز رسیده است، از جمله آنکه، امام سجاد(ع) می فرماید: صوم الصمت حرام؛ روزه سکوت حرام است. امام صادق(ع) از قول پیامبر(ص) نیز می فرمایند: لا صمت یوما الی اللیل؛ روزه سکوت جایز نیست.